

KLAGANDE

Everfresh AB, 556247-1572

Ombud: Advokaterna [REDACTED] och [REDACTED]

MOTPART

Konkurrensverket

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten i Stockholms dom den 23 maj 2024 i mål nr 22281-23,
se bilaga A

SAKEN

Förbud mot otillbörliga handelsmetoder vid köp av jordbruks- och
livsmedelsprodukter

KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

1. Kammarrätten avslår yrkandet om att hämta in ett förhandsavgörande
från EU-domstolen.
 2. Kammarrätten avslår överklagandet.
-

YRKANDEN M.M.

Everfresh AB yrkar i första hand att Konkurrensverkets beslut ska upphävas och i andra hand att sanktionsavgiften ska sättas ner helt eller delvis. Bolaget för fram i huvudsak detsamma som i förvaltningsrätten och tillägger bl.a. följande. Om kammarrätten finner att sanktionsavgiften inte ska undanröjas på andra grunder behöver det avgöras om artikel 1.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/633 av den 17 april 2019 om otillbörliga handelsmetoder mellan företag i jordbruks- och livsmedelskedjan, UTP-direktivet, ska tillmätas direkt effekt, vid tveksamhet genom att inhämta förhandsavgörande från EU-domstolen. Artikel 1.4 i UTP-direktivet är utformad som en handlingsregel för näringsidkare. Tidsangivelsen i artikeln är ovillkorad och precis. Genom att artikel 1.4 är knuten till datumet för offentliggörande är det tydligt att syftet har varit att ge näringsidkare skäligen tid att anpassa befintliga avtal. Vägande skäl talar för att den svenska lagstiftaren inte har införlivat UTP-direktivet på ett korrekt sätt avseende artikel 1.4, sett till bestämmelsens lydelse och syfte, liksom direktivets systematik. Att artikel 9.1 i UTP-direktivet ger medlemsstater möjlighet att införa mer långtgående skyldigheter för näringsidkare medför inte att medlemsstater kan underlåta att införliva de rättigheter som samtidigt följer av direktivet. Lagen (2021:579) om förbud mot otillbörliga handelsmetoder vid köp av jordbruks- och livsmedelsprodukter, LOH, ger tillsammans med proportionalitets- och likabehandlingsprinciperna ett utrymme att undanröja sanktionsavgiften och tolkningsvägen åstadkomma ett utfall som är förenligt med artikel 1.4 i UTP-direktivet.

Konkurrensverket anser att överklagandet ska avslås. Verket för fram i huvudsak detsamma som i förvaltningsrätten och tillägger bl.a. följande. UTP-direktivet riktar sig inte till leverantörer, utom med vissa angivna undantag, eller köpare. Det är marknadsrättsliga bestämmelser som medlemsstaterna är skyldiga att genomföra. Artikel 1.4 i UTP-direktivet är

en bestämmelse som anger när medlemsstaterna senast ska ha sett till att villkoren i leveransavtal är i linje med direktivets materiella bestämmelser. Artikeln är inte en rätt för köparna att avvakta med att korrigera avtalen. Även om artikel 1.4 skulle anses medföra vissa rättigheter för köparna är den uppenbart villkorad av artikel 9.1 i UTP-direktivet och saknar därför direkt effekt. Den svenska lagstiftaren har valt att tillämpa de materiella bestämmelserna i direktivet på samtliga leveransavtal vid tidpunkten för LOH:s ikraftträdande, vilket är en utökning av leverantörernas skydd och en tillämpning av den rätt som Sverige har enligt artikel 9.1 i UTP-direktivet. Rättsläget är klart och det finns inte skäl att inhämta ett förhandsavgörande.

SKÄLEN FÖR KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Förhandsavgörande från EU-domstolen

Kammarrätten anser att det inte är nödvändigt att inhämta ett förhandsavgörande från EU-domstolen för att avgöra målet. Yrkandet ska därför avslås.

Kammarrättens bedömning

I artikel 1.4 i UTP-direktivet anges att leveransavtal som ingåtts före datumet för offentliggörande av de bestämmelser som införlivar direktivet i enlighet med artikel 13.1 första stycket ska anpassas till direktivet inom en övergångsperiod på tolv månader efter datumet för offentliggörande.

Enligt artikel 9.1 i UTP-direktivet får medlemsstaterna införa regler som är strängare än de som fastställs i direktivet.

Kammarrätten anser i likhet med Konkursverket att artikel 1.4 i UTP-direktivet är villkorad av artikel 9.1 i samma direktiv. Artikel 1.4 i UTP-direktivet saknar därför direkt effekt. Som förvaltningsrätten har

redogjort för var det ett medvetet val från lagstiftarens sida att inte införa en övergångsbestämmelse. Kammarrätten anser mot denna bakgrund att UTP-direktivet har införlivats på ett korrekt sätt i svensk rätt.

Kammarrätten instämmer i förvaltningsrättens bedömning att det finns grund för att besluta om sanktionsavgift. Kammarrätten instämmer även i förvaltningsrättens bedömning att det inte finns skäl att sätta ned den beslutade sanktionsavgiften. Överklagandet ska därför avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B (KR-01).

Patricia Schömer
kammarrättsråd
ordförande

Daniel Sjölund
kammarrättsråd
referent

Hanna Kristiansson
kammarrättsråd

/Johanna Ekström
fiskal
föredragande